

PIENET LEHDET

Reetta Laitinen

Edesmenneen Pahasian hengessä liikkuu tämänkertainen pienlehtikatsaus. Epäkorrekti huumori ei ole vielä kuollut.

Pienlehtiä otetaan vastaan osoitteessa:

Reetta Laitinen, Rintinpolku 7 B 11, 00940 Helsinki, ja muut kysymykset tai blogi-/nettisarjakuvavinkit voi lähettää osoitteeseen reetalai@gmail.com. Säännöllinen blogiesittely poistuu vuoden 2010 numeroissa, mutta kaikenlaisia sähköisiä sarjakuvia arvostellaan toki edelleen.

King Nosmo: El Esteban

Taivaallisin pienlehti 2009 -kisassa menestynyt El Esteban on onnistunut yhdistelmä strippisarjakuvaa ja Humppa-Lähetys -tyylistä huumorilehteä. Kasper Strömmanin Muffinsimies ja Taikina-Jim -stripit ovat vähäeleisiä mutta toimivia ja Tomas de Ritan satunnaiset kaupunkivalokuvat hykerryttävät. Lisäksi esitellään Helsingin uusia kaupunginosavaakunoita ja löytyypä paketista myös puuhasivuja, uutisia ja muutakin sillisalaattia. Ei ol- lenkaan keho konsepti.

Kasper Strömman: Muffinsimies ja Taikina-Jim. El Esteban.

Outi Mentula: Asmi ja Errai 2
personal.inet.fi/cool/seitti
seitti.lehdet@gmail.com

Tuotteliaan Outi Mentulan jatkosarja Asmi ja Errai -veljeksistä on fantasia- maailmaan sijoittuvaa toimintakomediaa. Kakkosnumero sisältää pidemmän kertomuksen mystisestä vankikarkurista sekä lyhyen huumoripätkän kadonneesta Herttuatar-kissasta. Mentulan viiva on rennon elävistä. Hahmot ja miljö on suunniteltu huolellisesti.

Jari Moilanen: TQ
sites.google.com/site/tqaldente
tqaldente@gmail.com

Häijyä Pahasika-huumoria ja suomalaisen nyky-yhteiskunnan ivaa näppärillä sanaleikeillä maustettuna. ”Keski-ikäistyvä piruparka” TQ herjaa kansan syviä rivejä pikkupirujen Sitkun ja Mutkun kanssa. Letkeä äijämeininki ei välttämättä pure kaikkiin lukijoihin, mutta on virkistävän epämuodikas vaihtoehto itsietietoisien pikkutarhoille graafikkosarjakuville.

Outi Mentula, Asmi ja Errai.

Turun Sarjakuvakerho: Comix Aboensis.
Saakelikirjat 3.
www.turunsarjakuvakerho.net

Turun sarjakuvakerhon kolmannen antologian kantta koristaa Ossi Hiekkalan upea maalaus. Tekijäjoukko on sekalaista sakkia Petri Hiltusen tapaisista konkareista nuoriin, aloitteleviin sarjakuvapiirittäjiin. Keskiakateemaa on käsitelty mm. kalevalaisittain, fantasiahengessä, tiukan historiallisesti tai ainoastaan viitteellisesti. Sallamari Rantalan Käpykulinaristi on runollisen kauniisti piirretty. Kaisa ja Jaakko

Jari Moilanen: TQ.

Kaisa Herrala.

Herralan pipariukkostripit ovat absurdin hykerryttäviä ja Jouko Pukkilan Kuinka pudota puusta keskiajalla repii hauskuutensa keskiaikaisen lain kirjaimellisesta tulkinnasta.

Otso Päiväniemi: Tyysa
tyysa.vuodatus.net

Absurdia huumoria strippimuodossa tarjoilee Otso Päiväniemen Tyysa. Päiväniemi osakin valitsemansa tyylilajin verrattain hyvin. Hahmot ovat persoonallisia ja vitsit hauskoja. Huolellisemmin piirrettyinä ja väritettyinä stripeissä olisi potentiaalia laajempaankin levitykseen. Epäkorrekti sarjakuvahuumorin on taas suosiossa ja kelpaa jo isompiinkin lehtiin.

Michael Jacksonin haamu
lahtijossainmielessa.sarjakuvablogit.com

Lahden kansanopiston sarjakuvalinjalaiset kertovat kummitusjuttuja. Pohjana ovat ilmeisesti olleet vanhan kansan yliluonnolliset tarinat, sillä sarjakuvat sijoittuvat agraari-Suomeen riihineen, viikatteineen ja piruineen. Michael Jacksonia ei siis lehdessä nähdä kansikuvaa lukuun ottamatta. Visuaalinen ilme on tehokkaan mustavalkoinen.

Sadyna, Kumiko, AvHelsinki ja Bob Lobster: Olipa kerran sarjakuva
sadyna.deviantart.com, kumiko.sarjakuvablogit.com, anitrामynnej.deviantart.com, treebone.deviantart.com

Neljän nuoren naisen yhteistuotoksessa on riemukasta tekemisen meininkiä. Sadyan tarina ravintola-arvostelijaksi naamiaisiin pukeutuvasta työstä hauskuuttaa lukijaa – välillä hieman tahattomastikin. Sarjakuvablogistaan tuttu Kumiko liikkuu yliluonnollisissa tunnelmissa ja nimimerkki AvHelsinki riehuu Muumi-laaksossa. Lehden päättää Bob Lobsterin mykkäkertomus jänishirviöistä. Erilaiset

Sarjakuvablogi esittelyssä:

Emmi "Karva" Nieminen:
 Karvablögi
karva.sarjakuvablogit.com

Niiskuneidin nenällä varustettu alter ego on pääosassa 21-vuotiaan Emmi Niemisen Karvablögissa. Nieminen opiskelee parhaillaan sarjakuvaa Oriveden opistossa ja blogin pystyttäminen olikin yksi koulussa annetuista tehtävistä. Toisin kuin koulutehtävien suhteen usein käy, jatkoi Nieminen bloginsa päivittämistä – aluksi ”sil-kasta mielenkiinnosta”. Merkintöjä on karttunut syyskuusta 2009 lähtien. Sarjakuvia Nieminen on kuitenkin piirtänyt jo 7-vuotiaasta alkaen.

Niemisen omaperäinen piirrostyylillä on samalla sekä herkkää että lennokasta. Etäisiä tyylisukulaisia voisivat olla sekä vanhemman että nuoremman polven yhdysvaltalaiset ja kanadalaiset underground-piirtäjät. Esikuvat ovatkin monipuolisia:

– Ihailen Milo Manaran viivaa, Duncan Fegredon kykyä yhdistää pelkkä musta ja valkoinen ilman välisävyyä sekä Moebiuksen kykyä yhdistää taide ja tarina lumoavaksi il-luusioksi. Uusia suosikkeja ilmaantuu viikoittain, mm. Aapo Rapin Meti ja Chester Brownin Playboy.

Karvablögin merkinnät koostuvat koulutöiden ohella aloittelevan sarjakuvapiirtäjän elämän pienistä tapahtumista, opiskelusta ja uravalinnan poh-timisesta. Sarjakuvapiirtäjän tie

on raskas ja kivikkoinen, mutta Niemisellä riittää tarmoa ja kunnianhimoa. Blogin lisäksi hänen sarjakuviansa on ilmestynyt toistaiseksi ainakin Candyking-omakustanteessa.

– Ehdottomasti parasta ja vaikeinta on kuvan ja tarinan yhdistäminen saumattomaksi kokonaisuudeksi. Sarjakuva on kuitenkin minulle kaikkein luontevin, joustavin ja selkein tapa kertoa tärkeistä ja kiehtovista asioista.

– Olen kysynyt monilta opettajiltamme heidän arjestaan sarjakuvapiirtäjinä. Tulevaisuus tulee todennäköisesti olemaan vaikea, jos päätän piirtää sarjakuvia ammattimaisesti. En näe kuitenkaan mitään syytä vaihtaa unelma-ammattia, sillä tätä minä oikeasti haluan tehdä. Teen pienlehtiä minkä kerkeän, ja samalla kamppailen oman pitkän sarjakuvaprojektin kanssa, jonka pitäisi valmistua Tampere Kupliin myyntipöydille.

tyylit täydentävät tois-aan ja lehdestä jää raikas yleisfiilis.

Majjastiina Vilenius: Nu-deburg

24h-sarjakuvanpiirtämismaratonin tuotoksena syntynyt Nudenburg on virkistävää alapäähuumorin kaupungista, jossa vaatteet on kriminalisoitu ja itsensäpeittely raipaiskuilla rangaistava rikos. Nudenburg on Vileniuksen ensimmäinen pienlehti ja piirrosjälki onkin vielä hieman epävarmaa, mutta itse tarina rullaa sujuvasti eteenpäin

Majjastiina Vilenius: Nudenburg

loppuhuipeennukseen asti. Pienet, hilpeät yksityiskohdat nakukaupungin elämästä riemastuttavat lukijaa.